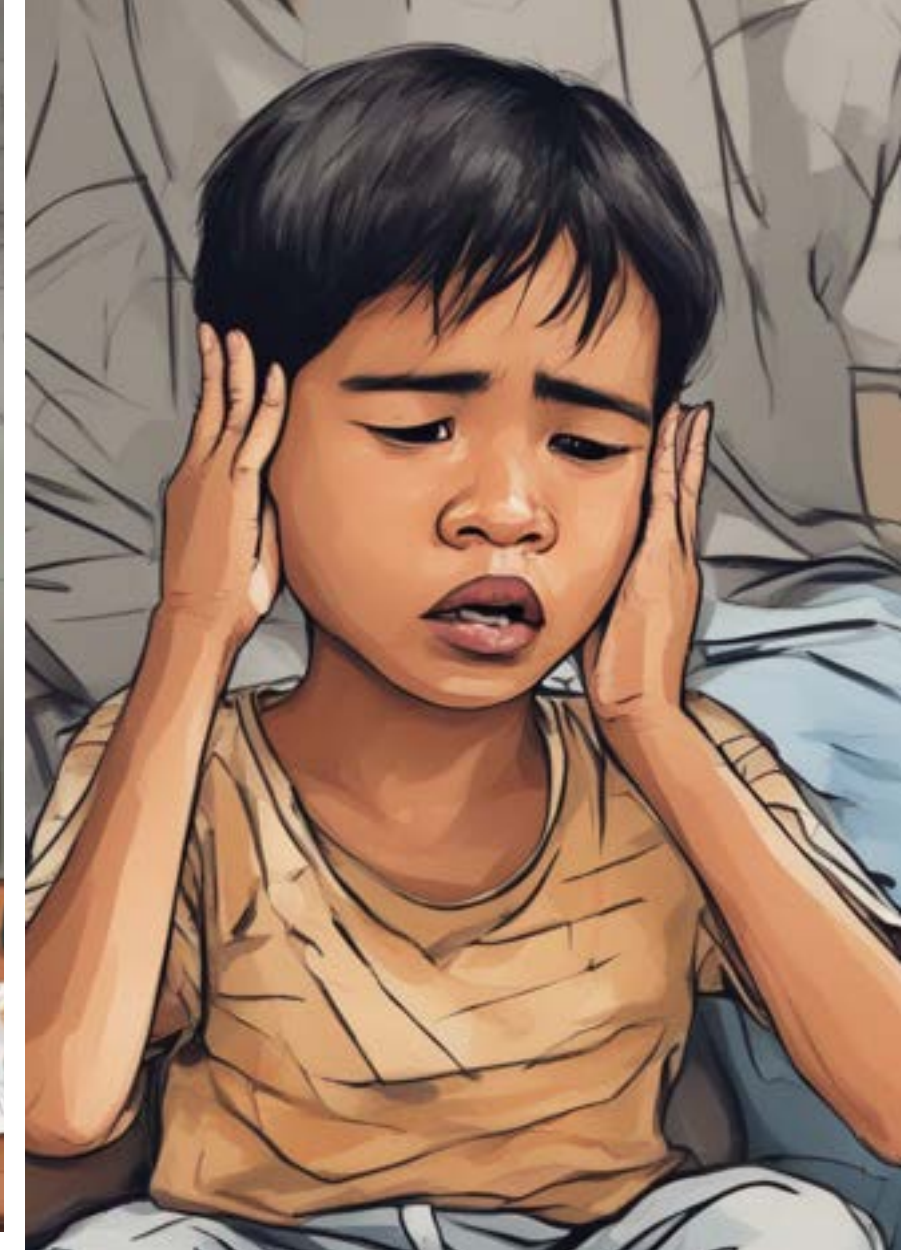

បណ្ណាល័យ១: តើអ្វីទៅជាអូទីស្ត្រីម?

រដ្ឋា ជាកុមារមានអូទីស្ត្រីម ការទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ដូចជា ការយល់ដឹង ការគិត និង អារម្មណ៍ គឺមានលក្ខណៈផ្សេងពីកុមារដទៃ។ អូទីស្ត្រីម គឺជា វិបល្លាសការអភិវឌ្ឍដែលមានការប៉ះពាល់ដល់ការទំនាក់ទំនង និងអាកប្បកិរិយា។ កុមារមានអូទីស្ត្រីម ដូចរដ្ឋា មានផលលំបាកក្នុងការប្រាស្រ័យ ទាក់ទងសង្គម ការទំនាក់ទំនង និងអាកប្បកិរិយាដដែលៗ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- អូទីស្ស៊ីមគឺជាបណ្តុំវិបល្លាស ដែលមានន័យថា មានរោគសញ្ញាផ្សេងៗជាច្រើន និងភាពធ្ងន់ធ្ងរ។
- អូទីស្ស៊ីមគឺជាវិបល្លាសការអភិវឌ្ឍ ដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ការទំនាក់ទំនង និងអាកប្បកិរិយា។ កុមារដែលមានអូទីស្ស៊ីមមានផលលំបាកក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងសង្គម ទំនាក់ទំនង និងអាកប្បកិរិយាដដែលៗ។
- អូទីស្ស៊ីមជាទូទៅបណ្តាលមកពីការពាក់ព័ន្ធនឹងតំណពូជ និងកត្តាបរិស្ថានផ្សេងៗ។
- អូទីស្ស៊ីមគឺមានលក្ខណៈរ៉ាំរ៉ៃ ដូចជា ជំងឺទឹកនោមផ្អែម និងលើសសម្ពាធឈាមដែរ។ វាពុំអាចព្យាបាលបានទេ ប៉ុន្តែមានវិធីដែលអាចជួយ និងគាំទ្រកុមារឲ្យគេអាចចូលសាលារៀនបាន និងអភិវឌ្ឍដូចកុមារដទៃទៀតដែរ។

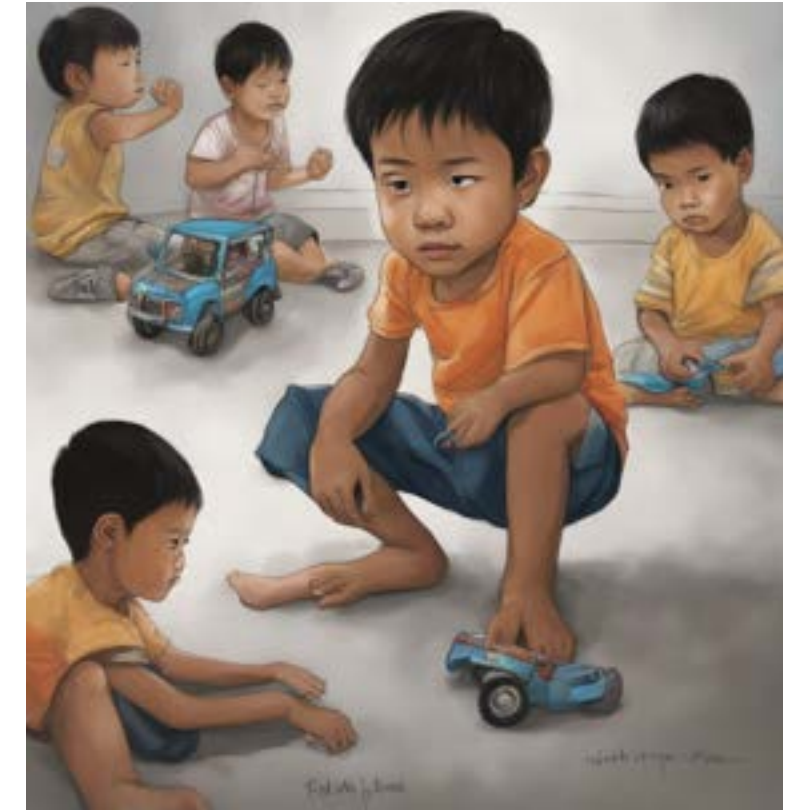
សហការផលិតដោយ

ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យខ្មែរ: តើសញ្ញា និងរោគសញ្ញាអ្វីទីស្រីមានអ្វីខ្លះ?

សញ្ញា និងរោគសញ្ញាអ្វីទីស្រីមាន៣ចំណុចចំបងគឺ៖

- ពិបាកប្រាស្រ័យទាក់ទង និងចូលរួមជាមួយអ្នកដទៃ។
- បញ្ហាទំនាក់ទំនង (ពិបាកក្នុងការបង្ហាញនូវតម្រូវការ និងចង់បានអ្វីមួយ)
- អាកប្បកិរិយាដដែលៗ (លេងជាមួយនឹងប្រដាប់ប្រដាដដែលៗ)

រោគសញ្ញាទាំងនេះអាចខុសគ្នា និងធ្ងន់ធ្ងរ ទៅតាមមនុស្សម្នាក់ៗ។

ដូច្នេះ ត្រូវយល់ថា “អ្វីទីស្រីមលក្ខណៈ” ផ្សេងៗគ្នា។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

កុមារ ដែលមានអូទីស្ស៊ីមដូចជា **រដ្ឋា** អាចមានផលលំបាកមួយចំនួននៅក្នុងវ័យកុមារភាពរបស់គាត់។ **រដ្ឋា** អាចមិនមានទំនាក់ទំនងតាមរយៈ ក្រវែលភ្នែក (មិនសម្លឹងចម្ងុះ) នៅពេលម្តាយរបស់គាត់បញ្ជូនអាហារគាត់។ គាត់ចូលចិត្តនៅម្នាក់ឯង មិនលេងជាមួយបងប្អូនរបស់គាត់ និង មិនឆ្លើយនៅពេលដែលម្តាយ ឬសមាជិកគ្រួសារហៅគាត់។

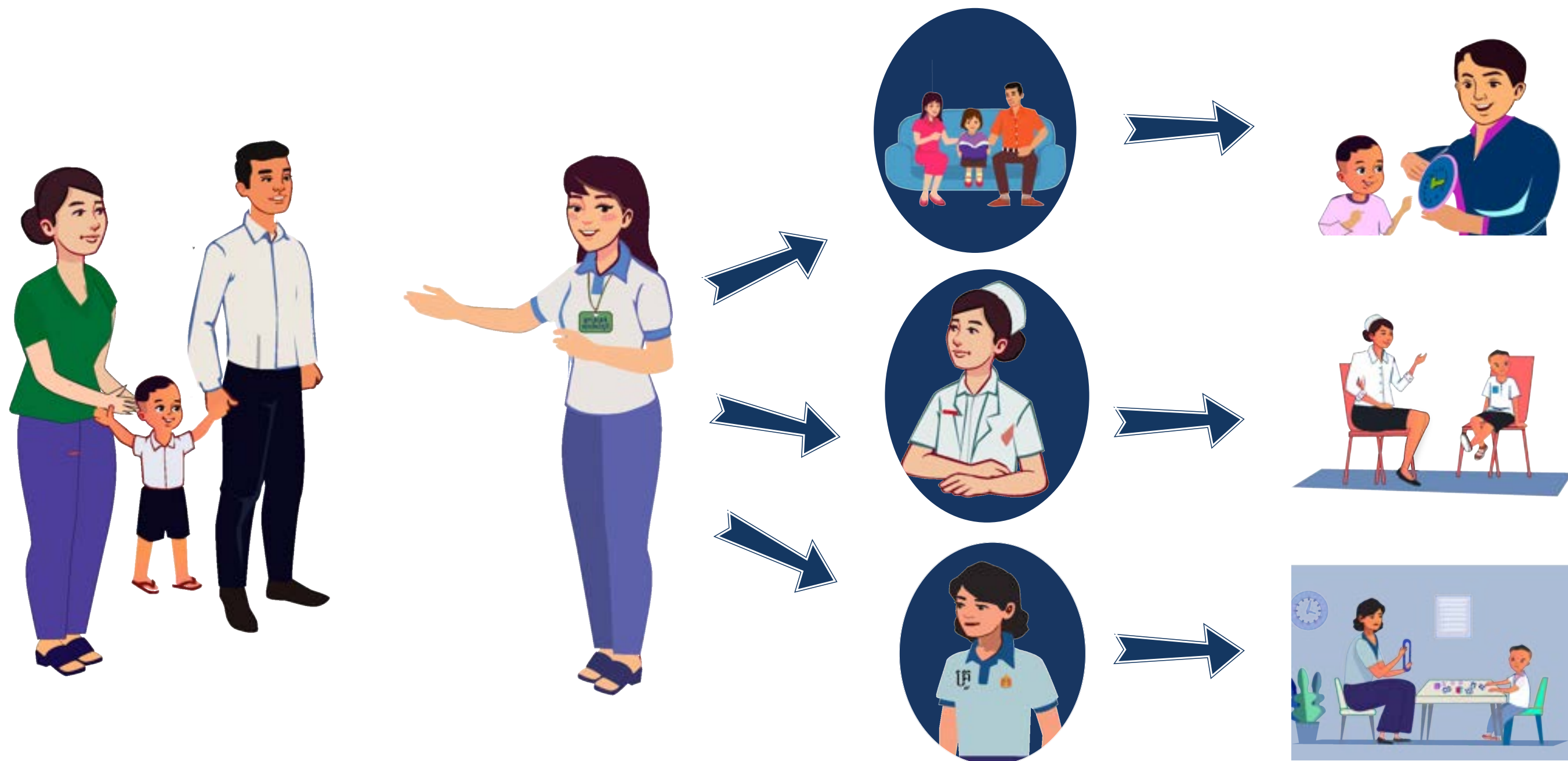
កុមារមានអូទីស្ស៊ីម អាចមិនចង្អុល ឬបង្ហាញរបស់អ្វីមួយ ឧទាហរណ៍ ដូចជា មានផ្លែដើរកាត់ គាត់មិនបាននិយាយថា “ ផ្លែ ” ទេ។ គាត់មានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការនិយាយ មានន័យថា គាត់អាចនិយាយបានប្រហែល ២០៣ក្ស ខណៈដែលកុមារដែលមានអាយុ ៥ឆ្នាំ អាច និយាយបាន២០០៣ក្ស (មានការអភិវឌ្ឍផ្នែកភាសាយឺតយ៉ាវ)។

កុមារដែលមានអូទីស្ស៊ីម ដូចជា **រដ្ឋា** អាចធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយដដែលៗ ដូចជា តម្រៀបប្រដាប់ប្រដាលេង ទះដៃរបស់គាត់ជាការភ្លេចខ្លួនឯង។ គាត់អាច មានផលលំបាកជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរ ទម្លាប់ ដូចជា ការទៅសាលារៀនដោយផ្លូវផ្សេង ឬការប្រើប្រាស់ជាមួយនឹងស្លាបព្រា ឬចានផ្សេង។

ប្រសិនបើលោកអ្នកមានការព្រួយបារម្ភថា កូនរបស់អ្នកអាចមានអូទីស្ស៊ីម វាមានសារៈសំខាន់ចំពោះអ្នកទៅធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ អ្នកផ្តល់សេវាសុខភាព ដែលនៅជិតផ្ទះរបស់លោកអ្នក ដូចជា អ្នកទ្រទ្រង់សុខភាពតាមភូមិ ឬបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព ដែលពួកគាត់ អាចផ្តល់វិធីសាស្ត្រ ដើម្បីជួយកូនរបស់អ្នក ឬជួយបញ្ជូនទៅទទួលសេវាជួយបន្ថែមទៀតនៅកន្លែងផ្សេងៗ

បណ្ណាល័យ៣: ការកត់សម្គាល់បញ្ហាឲ្យបានទាន់ពេលវេលា

ការកត់សម្គាល់បញ្ហាអ្វីស្រឹមឲ្យបានទាន់ពេល គឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីជួយកុមារ ទទួលបានការអភិវឌ្ឍតាមដំណាក់កាលអាយុលូតលាស់បានសមស្រប នៅក្នុងពេលវេលាដ៏សំខាន់នៃការអភិវឌ្ឍខួរក្បាល។ យុទ្ធសាស្ត្រអន្តរាគមន៍ឲ្យបានទាន់ពេល ដូចជាសកម្មភាពតាមរយៈការលេងនៅផ្ទះ អាចជួយឲ្យ រដ្ឋា រៀន អភិវឌ្ឍជំនាញ និងជួយឲ្យគាត់ចាប់ផ្តើមចូលរៀនបាន។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាឧទាហរណ៍ជាក់លាក់មួយចំនួននៃការកត់សម្គាល់បញ្ហាឲ្យបានទាន់ពេល និងអន្តរាគមន៍ដែលអាចជួយ រដ្ឋា បាន៖

- ម្តាយរបស់រដ្ឋាមានការព្រួយបារម្ភខ្លាចរដ្ឋា មិនអាចនិយាយបានដូចជាបងស្រីរបស់គាត់ ដូចនេះគាត់បានទំនាក់ទំនងជាមួយ បុគ្គលិកទ្រទ្រង់សុខភាពតាមភូមិ ដែលមានការបារម្ភណ៍ថា រដ្ឋា អាចមានអូទីស្ទ្រីម។
- ចាន់ធួ ដែលជាបុគ្គលិកទ្រទ្រង់សុខភាពតាមភូមិ បានផ្តល់យោបល់ដល់ម្តាយរដ្ឋា ឲ្យលេង និងទំនាក់ទំនងជាមួយកូនឲ្យបានញឹកញាប់ តាមដែលអាចធ្វើបាន ទោះជាកូនគាត់មិនប្រាស្រ័យទាក់ទងក៏ដោយ។ ធ្វើដូចនេះអាចជួយកុមារអូទីស្ទ្រីមដូចជា រដ្ឋា អាចរៀន និងអភិវឌ្ឍភាសា និងជំនាញទំនាក់ទំនងរបស់គេនៅអាយុតិច។
- ចាន់ធួក៏បានផ្តល់ព័ត៌មានដល់ ពិសិដ្ឋ ដែលជាគ្រូមត្តេយ្យ អំពីលក្ខណៈរបស់រដ្ឋា។ ពិសិដ្ឋបានយល់ និងគាំទ្រ ដែលនេះអាចជួយឲ្យរដ្ឋា បង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយកុមារដទៃទៀតនៅសាលារៀន។

ប្រសិនបើលោកអ្នកមានការព្រួយបារម្ភថា កូនរបស់អ្នកអាចមានអូទីស្ទ្រីម វាមានសារៈសំខាន់ចំពោះអ្នក ទៅជួបជាមួយបុគ្គលិក ថែទាំសុខភាព គ្រូបង្រៀន ឬអ្នកជិតខាង ដែលពួកគាត់អាចបញ្ជូនទៅរកទីកន្លែង ឬមជ្ឈមណ្ឌល ដែលអាចផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកថាតើកូនរបស់អ្នកមាន រោគវិនិច្ឆ័យអូទីស្ទ្រីមដែរ ឬទេ។ ការកំណត់រោគវិនិច្ឆ័យ និងអន្តរាគមន៍បានទាន់ពេលវេលាអាចធ្វើឲ្យមានភាពខុសប្លែកគ្នាធំមួយ នៅក្នុងជីវិតរបស់កុមារដែលមានអូទីស្ទ្រីម ដោយជួយឲ្យពួកគេអាចចូលរៀនបាន។

បណ្ណាល័យ៤: អូទីស្ស៊ីម មានបញ្ហាអភិវឌ្ឍខួរក្បាលមិនមែនជាជំងឺនោះទេ

អូទីស្ស៊ីមមានលក្ខណៈភ្នំវី ដូចជាជំងឺទឹកនោមផ្អែម ជំងឺលើសសម្ពាធឈាម ដែលត្រូវការការថែទាំ និងការគាំទ្រអស់មួយជីវិត ។ អូទីស្ស៊ីមគឺជាបញ្ហាទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍ ដែលបង្ហាញថាការអភិវឌ្ឍខួរក្បាលរបស់កុមារ គឺមិនដូចកុមារដទៃទៀត។

ទោះបីជាវាមានលក្ខណៈភ្នំវី តាមរយៈការគាំទ្រ និងអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង កុមារដូចរដ្ឋា អាចរៀនទំនាក់ទំនង និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃបាន។ ការចុះឈ្មោះឲ្យគាត់ចូលរៀននៅក្នុងសាលាមត្តេយ្យ នឹងជួយសម្របសម្រួលឲ្យមានភាពប្រសើរឡើងបានឆាប់រហ័ស និងជួយរដ្ឋារៀនបានដូចកុមារដទៃទៀតដែរ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

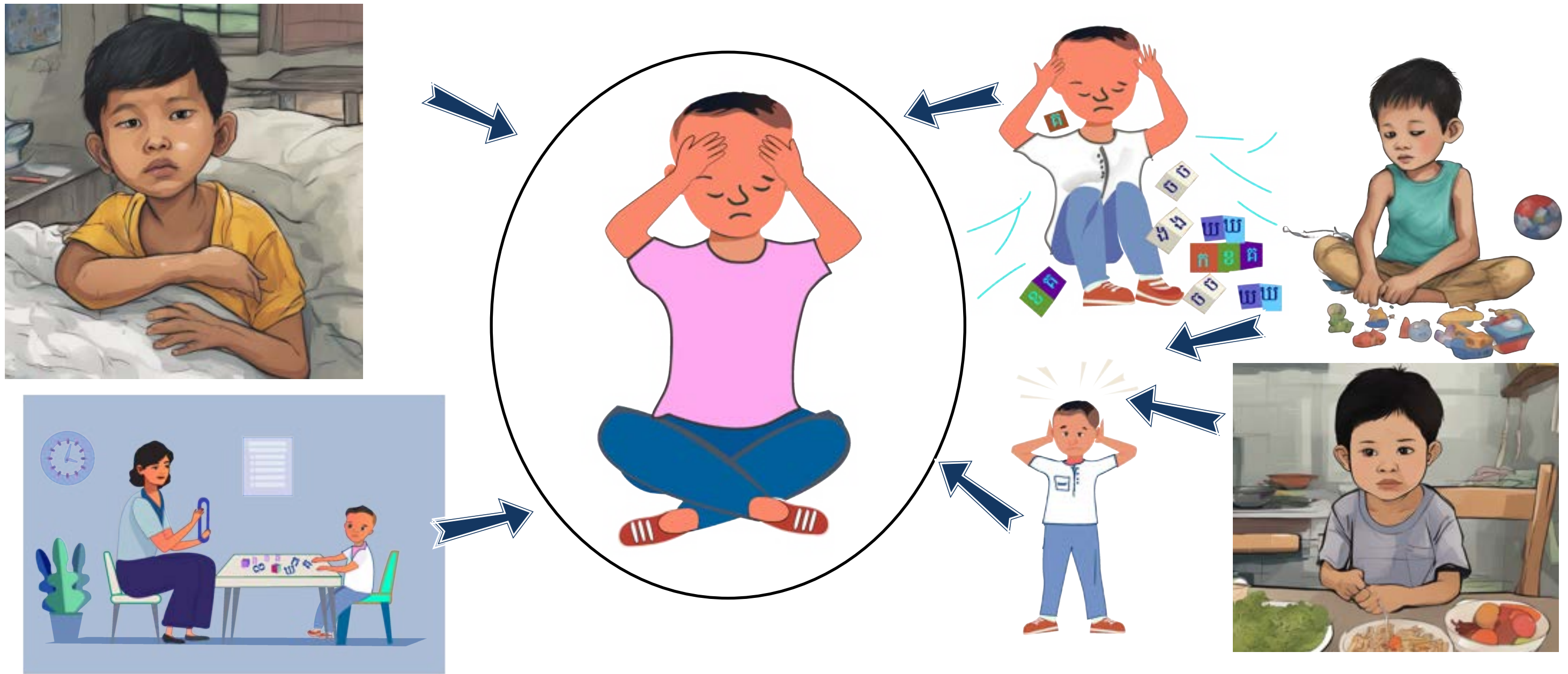
នេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួន ដែលបង្ហាញថា រដ្ឋា មានលក្ខណៈខុសប្លែកពីកុមារដទៃទៀត៖

- រដ្ឋាមានផលលំបាកក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងសង្គម មានន័យថា គាត់មិនមើលមុខអ្នកដទៃ (មិនមានសម្លឹងក្រសែភ្នែក) និងមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការសន្ទនា។
- រដ្ឋាមានផលលំបាកក្នុងការទំនាក់ទំនង ដូច្នោះហើយមិនអាចបង្ហាញពីតម្រូវការរបស់គាត់ជាពាក្យសំដី និងជាជាងទាញដៃម្តាយរបស់គាត់ដើម្បីបង្ហាញនូវអ្វីដែលគាត់ចង់បាន។
- ចាន់ណា ដែលជាម្តាយរបស់រដ្ឋា គឺមានការតានតឹងចិត្ត ពីព្រោះកូនគាត់មានអាកប្បកិរិយាដដែលៗ(ធ្វើសកម្មភាពដដែលៗម្តងហើយម្តងទៀត) ដូចជា គូរគំនូរវត្ថុតម្រូវលើគ្នា ឬតម្រៀបឡានជាជួរ និងមានការខឹងសម្បាញនៅពេលដែលទម្លាប់របស់គាត់បានផ្លាស់ប្តូរ (បញ្ហាអាកប្បកិរិយា)។

អ្នកថែទាំកុមារ ឬគ្រូបង្រៀនដែលមានការយល់ដឹងពីបញ្ហា អាចដើរតួនាទីគាំទ្រ និងលើកទឹកចិត្តកុមារអូទីស្តីមឲ្យគេរៀន និងអភិវឌ្ឍជំនាញសមស្រប ដែលនឹងជួយឲ្យកុមារទទួលបានជោគជ័យនៅសាលារៀន។

បណ្ណាល័ខ៥: ប្រភេទនៃបញ្ហាបន្ថែម (បញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ)

មានជាងពីរភាគបី (២/៣) នៃកុមារអូទីស្ត្រីមអាចមានបញ្ហាបន្ថែមផ្សេងៗ ដូចជា ពិការភាពបញ្ញាវិបល្លាសរពិស និងកង្វះការផ្ទង់អារម្មណ៍ ជំងឺប្រកាច់អាកប្បកិរិយា និងបញ្ហាគេង។ បញ្ហាទាំងអស់នេះ អាចធ្វើឲ្យមានផលលំបាកជាច្រើនចំពោះកុមារអូទីស្ត្រីម និងក្រុមគ្រួសាររបស់គេ។ នៅពេលដែលកុមារមានបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ ក្រុមគ្រួសារត្រូវការស្វែងរកជំនួយបន្ថែមពីគ្រូពេទ្យចិត្តសាស្ត្រ អ្នកព្យាបាលមុខងារប្រចាំថ្ងៃ/ភាសា និងវេជ្ជបណ្ឌិត។ កុមារអាចត្រូវការប្រើប្រាស់ថ្នាំពេទ្យ ដើម្បីគ្រប់គ្រងបញ្ហារួមផ្សំទាំងអស់នេះ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

កុមារអូទីស្ស៊ីមភាគច្រើនអាចមានបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ ដូចជា៖

- មិនអាចអង្គុយនៅនឹងមួយកន្លែងបាន ឬផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពមួយ ដូចជាការលេងជាមួយតុក្កតា។ បញ្ហានេះឲ្យឈ្មោះថា វិបល្លាសរពីស និងកង្វះការផ្ទង់អារម្មណ៍ (ADHD) នៅពេលដែលកុមារមិនអាចអង្គុយ និងចូលរួមស្តាប់អ្វីដែលគ្រូកំពុងនិយាយ។
- រដ្ឋាមានការចប់បារម្ភ និងយំរាល់ថ្ងៃ នៅពេលដែលគាត់ទៅសាលា ហើយម្តាយរបស់គាត់ត្រូវតែរួមដំណើរជាមួយគាត់ បើមិនដូច្នោះទេ គាត់នឹងមិនទៅសាលារៀនឡើយ (ចប់បារម្ភពីការបែកចេញពីម្តាយ)។
- កុមារជាច្រើនមានផលលំបាកក្នុងការគេងឲ្យបានទៀងទាត់ជាប្រចាំ។ រដ្ឋា បានរៀនពីការអនុវត្តនូវទម្លាប់គេងឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចជា ងូតទឹកក្តៅអ៊ុនៗ អានសៀវភៅរឿង ជៀសវាងការមើលទូរទស្សន៍ពីរម៉ោងមុនពេលចូលគេង ដែលបានជួយឲ្យរដ្ឋាគេងបានប្រសើរជាងមុន។
- កុមារអូទីស្ស៊ីមមួយចំនួនឆាប់រំភើប ភ្លេចទៅនឹងសំឡេង និងបិទត្រចៀករបស់គេ ហើយមួយចំនួនទៀតមិនចូលចិត្តអាហារណាមួយដែលមានពណ៌ ឬសភាពអាហារ ដែលបង្ហាញថាកុមារអាចមានវិបល្លាសដំណើរការញាណ ឬបញ្ហាញាណ ។

សហការផលិតដោយ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យខ្សែ(ក): មិនអាចព្យាបាលឲ្យជានោះទេ ប៉ុន្តែអាចជួយបាន

អូទីស្តីមគឺជាបញ្ហាអស់មួយជីវិត ប៉ុន្តែបើមានការគាំទ្រគ្រប់គ្រាន់ និងជួយអន្តរាគមន៍បានទាន់ពេលវេលា កុមារអូទីស្តីមអាចរៀនបានដូចកុមារដទៃ អាចមានមិត្តភក្តិ និងរីករាយនៅក្នុងការសិក្សា។ វាមានសារៈសំខាន់ដែលឪពុកម្តាយរបស់រដ្ឋាយល់ច្បាស់ថា អូទីស្តីមគឺមិនអាចព្យាបាលឲ្យជានោះទេ ប៉ុន្តែមានចំណុចជាច្រើនដែលគាត់អាចធ្វើនៅផ្ទះ ដើម្បីឲ្យរដ្ឋាអាចរៀន និងអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម និងទំនាក់ទំនងតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រសាមញ្ញ ដូចខាងក្រោម:

- កត់សម្គាល់បញ្ហាឲ្យបានទាន់ពេលវេលា និងមានសកម្មភាពលេងនៅផ្ទះ
- យុទ្ធសាស្ត្របង្កើនការប្រាស្រ័យទាក់ទង ដោយការឆ្លើយតបភ្លាមៗ បង្ហាត់បង្ហាញពាក្យថ្មីៗពីស្ថានភាពប្រចាំថ្ងៃ

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាឧទាហរណ៍ជាក់លាក់មួយចំនួន ដែលកុមារដូចជា រដ្ឋា អាចត្រូវបានជួយ៖

- ឪពុកម្តាយរបស់រដ្ឋា មានការព្រួយបារម្ភពេលរដ្ឋាមានអាយុ១៨ខែ ដែលរដ្ឋាមិនអាចទំនាក់ទំនងបានដូចកុមារដទៃ ហើយពួកគាត់បានស្វែងរកការអប់រំ និងគាំទ្រផ្នែកចិត្តសាស្ត្រពីអ្នកព្យាបាល។ វិធីនេះបានជួយរដ្ឋាអភិវឌ្ឍលើផ្នែកទំនាក់ទំនង និងជំនាញក្នុងការជួយខ្លួនឯង ដែលអាចជួយឲ្យគាត់ចុះឈ្មោះចូលរៀនបាន។ ឪពុកម្តាយរដ្ឋា បានសរសើររដ្ឋា នៅពេលដែលគាត់មានអាកប្បកិរិយាល្អពេលភ្ញៀវមកលេងផ្ទះ ហើយគាត់ធ្វើមិនអើពើចំពោះអាកប្បកិរិយាខឹងម្តេចម្តេច (ឧ៖អាកប្បកិរិយាយំទន្រ្តាំជើង)នោះទេ។
- ឪពុកម្តាយរបស់រដ្ឋា តែងតែអង្គុយចំពីមុខរដ្ឋា ធ្វើតាមសកម្មភាពរបស់កូន ប្រាប់ និងថាឈ្មោះវត្ថុដែលកូនគាត់ជ្រើសរើស ធ្វើដូចនេះដើម្បីបង្កើនជំនាញទំនាក់ទំនងរបស់គាត់។
- ការព្យាបាលមុខងារប្រចាំថ្ងៃ អាចជួយកុមារដែលមានអូទីស្ស៊ីមមានភាពប្រសើរឡើងនូវជំនាញចលនាម្រាមដៃ និងការសម្របសម្រួលចលនា ដូចជា ការសរសេរ ញាំអាហារ បិទឡើវាវ ។ល។

សហការផលិតដោយ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យខ្លះ(ខ):មិនអាចព្យាបាលឲ្យជានោះទេ ប៉ុន្តែអាចជួយបាន

- ផ្តល់ជំនួយផ្លូវភ្នែក ដើម្បីឲ្យកុមារប្រព្រឹត្តសកម្មភាពវិជ្ជមាន និងមិនអើពើចំពោះសកម្មភាពណាដែលមិនចង់បាន
- នៅពេលកុមារមានបញ្ហាញាណ ដូចជា រសជាតិ ហិតក្លិន និងសម្លេងជាដើម ។ សូមធ្វើសកម្មភាពមួយចំនួនបន្តិចៗម្តងៗ ដើម្បីឲ្យកុមារទទួលបានជំនួយអំពីបញ្ហាទាំងអស់នេះវិញ។
- នៅពេលមានភ្ញៀវមកលេងផ្ទះ បង្រៀនកូនពីជំនាញសង្គម ដូចជាការជម្រាបសួរភ្ញៀវ។
- ចូលរួមជាសមាជិកក្រុមគាំទ្រ នៃគ្រួសារកុមារអូទីស្ទ៊ីម ដើម្បីចែករំលែក និងរៀនបទពិសោធន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមកជាមួយនឹងការគាំទ្រ និងជួយដ៏ត្រឹមត្រូវ កុមារអូទីស្ទ៊ីមអាចទៅសាលារៀនបានដូចកុមារដទៃទៀតដែរ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- ឪពុកម្តាយរបស់រដ្ឋា ធ្វើជាគំរូនូវអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន ដូចជា ជម្រាបសួរគ្រូ គោរពចាស់ទុំ ។ល។ (ការបង្ហាត់បង្រៀនជំនាញសង្គម)។
នេះជួយឲ្យរដ្ឋារៀនពីរបៀបប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ។
- ក្រុមជួយគាំទ្ររដ្ឋា មិនមែនគ្រាន់តែមានកូនដែលមានអូទីស្ស៊ីមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគាត់ខ្លះមានជំងឺប្រកាច់ ពិការភាពបញ្ញា និងដោនស៊ីនផ្លូវ។ល។

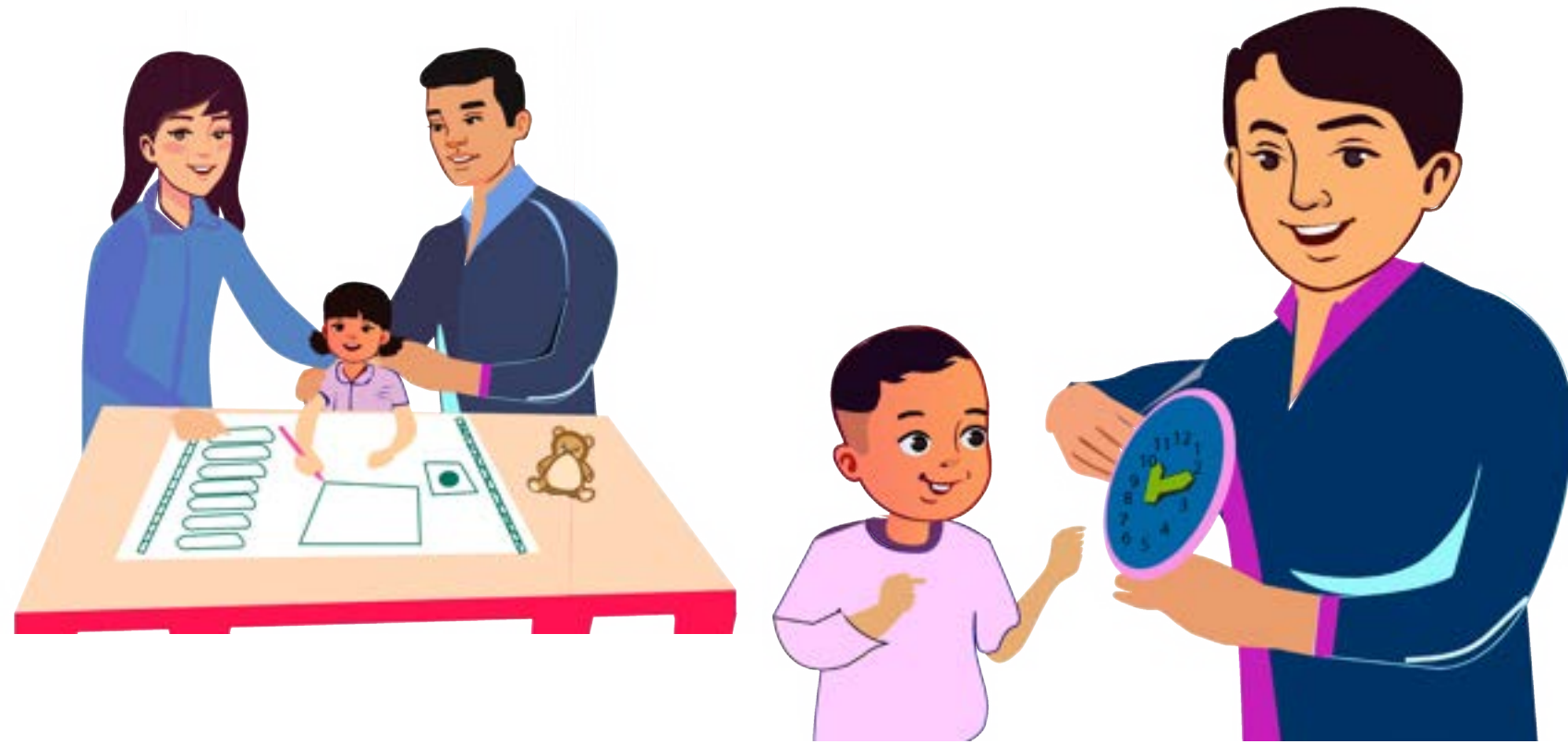
ឪពុកម្តាយដែលមានកូនជាកុមារអូទីស្ស៊ីម អាចស្វែងរកព័ត៌មាន និងការគាំទ្របានគ្រប់គ្រាន់។

សហការផលិតដោយ

ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យខ័ណៈ: ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង

ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង គឺជាបច្ចេកទេសកុមារដ៏ល្អដែលប្រើសម្រាប់ផ្សារភ្ជាប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងឪពុកម្តាយ និងកូននៅផ្ទះ ដើម្បីឲ្យកុមារអូទីស្ត្រីមអភិវឌ្ឍជំនាញបានសមរម្យទៅនឹងដំណាក់កាលលូតលាស់តាមអាយុរបស់គេ។

ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង អាចត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយកុមារអូទីស្ត្រីមបង្កើនជំនាញសង្គម ទំនាក់ទំនង និងសមត្ថភាពយល់ដឹង។
ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង គឺជាវិធីធ្វើឲ្យកុមារអូទីស្ត្រីម ឪពុកម្តាយ និងបងប្អូនរបស់គេមានការលេងសប្បាយរីករាយ ដោយមានការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងចូលរួមរៀនទាំងអស់គ្នា។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

សកម្មភាពជាក់លាក់ទាំងអស់នេះ ដែលម្តាយរដ្ឋាបានអនុវត្ត ដោយប្រើប្រាស់វិធីលេងជាមួយរដ្ឋានៅផ្ទះ បានជួយឲ្យ រដ្ឋាអភិវឌ្ឍជំនាញចាំបាច់ ដូចជា៖

- ចាន់ណាបានដឹងថា រដ្ឋាចូលចិត្តកូនឆ្កែតុក្កតា ដូច្នោះគាត់បានណែនាំពាក្យថ្មីៗមួយចំនួនដូចជា ជើងវែង សក់ពណ៌ត្នោត ឆ្កែគួរឲ្យស្រឡាញ់ ដែលជួយសម្រួលគាត់ឲ្យរៀនពាក្យថ្មី និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ ដោយពុំមានការចប់បារម្ភ។
- ពាក្យថ្មីៗដែលណែនាំដោយចាន់ណា តាមរយៈការលេងល្បែងជាក់របស់ក្នុងថង់ ដូចជា មានសត្វ ផ្លែឈើ បន្លែ និងឡានជាដើម ដែលជាសកម្មភាពសប្បាយៗ ជួយឲ្យរដ្ឋា បង្កើនជំនាញទំនាក់ទំនង។
- បងស្រីរដ្ឋាចូលចិត្តលេងល្បែងផ្គុំរូប បន្ទាប់ពីនាងមកពីសាលារៀនវិញ។ រដ្ឋាចូលចិត្តលេងល្បែងផ្គុំរូបខ្លាំងដែរ ហើយជួយឲ្យរដ្ឋាបង្កើនជំនាញ យល់ដឹង។
- **ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង** គឺជាការលេងសប្បាយៗ និងជាមធ្យោបាយឲ្យមានការចូលរួមមិនត្រឹមតែជាមួយកុមារអូទីស្ទ៊ីម ដើម្បីរៀន និងអភិវឌ្ឍជំនាញប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនាំឲ្យមានការជុំគ្នាជាមួយនឹងក្រុមគ្រួសារផងដែរ។

បើលោកអ្នកមានចំណាប់អារម្មណ៍ចង់ដឹងបន្ថែមអំពីការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង មានឯកសារជាច្រើននៅលើវេបសាយ ក៏ដូចជានៅតាមស្ថាប័នមួយចំនួនដែលផ្តល់សេវានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកអាចពិគ្រោះជាមួយអ្នកព្យាបាលដែលបានទទួល ការបណ្តុះបណ្តាលពីការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង ដើម្បីទទួលបានការណែនាំពីជម្រើសល្បែងនានា ដែលសមស្របនឹងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍទៅតាមអាយុកូនរបស់លោកអ្នក។

សហការផលិតដោយ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យ៨: អ្នកព្យាបាលចូលរួមលើសពីម្នាក់ ដោយផ្អែកជាចំបង លើភាពរួចរាល់ជាស្រេចក្នុងការចូលរៀន

អ្នកព្យាបាលមានច្រើនលើសពីម្នាក់ ដូចជា អ្នកព្យាបាលភាសា ព្យាបាលមុខងារប្រចាំថ្ងៃ និងក្រុមជួយអន្តរាគមន៍ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា ត្រូវការជួយកុមារអូទីស្តីម ដើម្បីទទួលបានជំនាញចាំបាច់សម្រាប់ចាប់ផ្តើមចូលរៀន។ រដ្ឋា គឺមានតម្រូវការផ្សេងៗ ដូច្នោះ តម្រូវឲ្យមាន ការព្យាបាលច្រើនយ៉ាងដោយធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីធ្វើផែនការដែលតម្រូវនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់កុមារម្នាក់ៗ។ ផែនការអប់រំជាលក្ខណៈបុគ្គល ជួយឲ្យរដ្ឋាចូលរៀន និងទទួលបានជំនាញសក្តានុពលពេញលេញរបស់គាត់។ អ្នកព្យាបាលបានជួយឲ្យក្រុមគ្រូសាររបស់រដ្ឋា នូវឧបករណ៍ផ្សេងៗ និងការគាំទ្រ ដែលគេត្រូវការ ដើម្បីសម្រួលដល់ការសិក្សានៅផ្ទះ និងនៅសាលារៀន។ ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាមួយក្រុមគ្រូសាររបស់កុមារ គឺការស្វែងយល់ និងចូលរួមគាំទ្រយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងដំណើរការព្យាបាល។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួន ដែលកុមាររដ្ឋាត្រូវបានជួយពីអ្នកព្យាបាលច្រើនលើសពីម្នាក់ ដើម្បីឲ្យគាត់មានភាពរួចរាល់ក្នុងការចូលរៀន៖

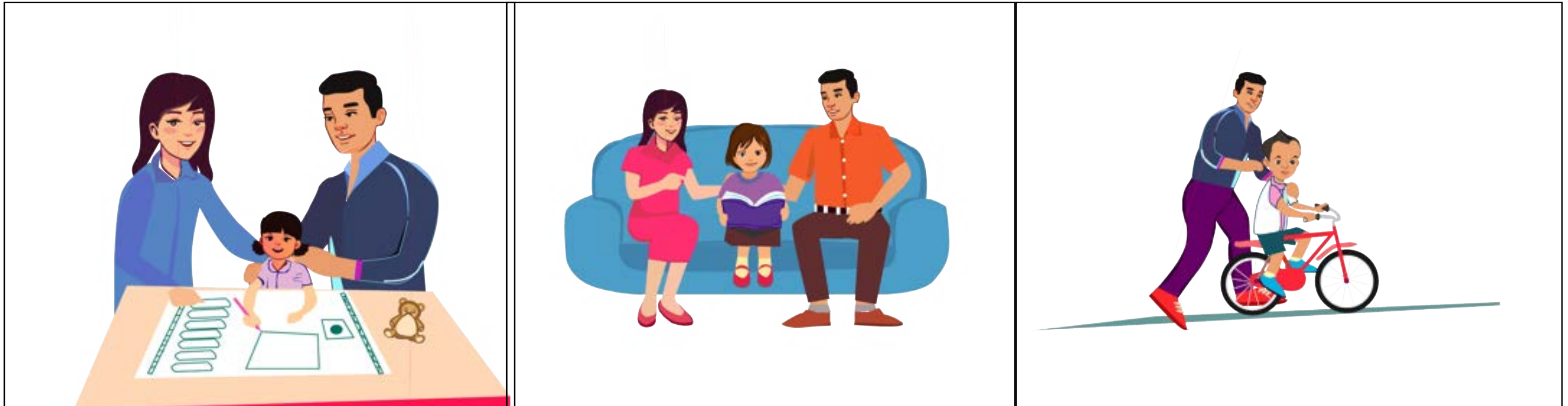
- ពេទ្យដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល បានធ្វើការវាយតម្លៃសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋា ដើម្បីឲ្យគាត់អនុវត្តសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ ដូចជា ដុសធ្មេញ ងូតទឹក និងស្លៀកពាក់ និងបណ្តុះបណ្តាលឪពុកម្តាយដើម្បីបង្រៀនជំនាញទាំងនេះនៅផ្ទះ។ ធ្វើដូចនេះ ដើម្បីឲ្យរដ្ឋាត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ចូលរៀន។
- អ្នកព្យាបាលមុខងារប្រចាំថ្ងៃ អាចជួយឲ្យកុមារអូទីស្តីម មានភាពប្រសើរឡើងចំពោះជំនាញចលនាតូច(ម្រាមដៃ) និងការសម្របសម្រួលចលនា ដើម្បីឲ្យកុមារទទួលបានសមត្ថភាពក្នុងការសរសេរ ដែលជាជំនាញចាំបាច់ក្នុងការចូលរៀន។
- អ្នកអប់រំពិសេស អាចធ្វើការវាយតម្លៃថាតើកុមារអូទីស្តីមមានសមត្ថភាពរៀនជំនាញថ្មីៗ និងអាកប្បកិរិយានៅក្នុងថ្នាក់រៀនទូទៅ ឬក៏កុមារត្រូវការសាលាអប់រំពិសេស។

អ្នកព្យាបាលច្រើននាក់ធ្វើការរួមគ្នា (ដូចក្នុងករណីរដ្ឋា) មានលទ្ធភាពបំពេញតម្រូវការរបស់កុមារម្នាក់ៗ។ ការធ្វើផែនការកុមារម្នាក់ៗ នេះរួមទាំងការកំណត់ទិសដៅសម្រាប់ការអប់រំរបស់កុមារ ក៏ដូចជាយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗសម្រាប់ជួយកុមារទាំងនៅផ្ទះ និងសាលារៀន។ ក្រុមគ្រួសារអាចផ្តល់ព័ត៌មានទៅកាន់អ្នកព្យាបាលអំពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់កុមារ ក៏ដូចជាចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់គេ ដែលជួយក្នុងការបង្កើតផែនការកុមារម្នាក់ៗ។

នៅពេលដែលម្នាក់ៗ រួមទាំងអ្នកព្យាបាល និងឪពុកម្តាយធ្វើការរួមគ្នា នោះកុមារអូទីស្តីម អាចមានការវិវត្តល្អប្រសើរ។

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ(ក): សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ និងពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព

ឪពុកម្តាយជាច្រើនមានភាពតានតឹងចិត្ត ដូចជាក្នុងករណីរដ្ឋា ពួកគាត់មានបទពិសោធន៍ក្នុងការថែទាំកុមារអូទីស្ត្រីម នេះជាមធ្យោបាយមួយចំនួនដែលឪពុកម្តាយអាចចូលរួមជាមួយកុមារអូទីស្ត្រីមរបស់គាត់ ក៏ដូចជាការថែទាំសម្រាប់ខ្លួនគេផ្ទាល់៖

- អានសៀវភៅរឿងក្នុងពេលជាក់លាក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ព្រោះកុមារអូទីស្ត្រីមមិនចូលចិត្តផ្លាស់ប្តូរ លេងល្បែងដែលសមស្រប ទៅនឹងតម្រូវការ ញាណរបស់គេ (ឧទាហរណ៍ ជៀសវាងល្បែងដែលមានសំឡេងខ្លាំងៗ)។
- ឆ្លៀតពេលចេញទៅខាងក្រៅធ្វើសកម្មភាពដែលគេចូលចិត្តដូចជាការហែលទឹក(ជៀសវាងទឹកនៃដៃដែលមានមនុស្សអ្វីអរដូចជាផ្សារទំនើប)។
- និយាយជាមួយគេអំពីកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃរបស់គេ ដោយប្រើជារូបភាព ឬរូបថត (កាលវិភាគបែបរូបភាព)។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាឧទាហរណ៍ជាក់លាក់មួយចំនួន ដែលឪពុកម្តាយរដ្ឋាចូលរួមសកម្មភាពជាមួយកូនរបស់គាត់៖

- ឪពុកម្តាយរដ្ឋាមានសៀវភៅរឿងមួយចំនួន ដែលគាត់អាចជ្រើសរើសយកសៀវភៅមួយក្បាលណាមួយ ដើម្បីអានជាមួយកូនគាត់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ សកម្មភាពនេះ អាចធ្វើឲ្យក្រុមគ្រួសារសប្បាយរីករាយជាមួយនឹងពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព ក៏ដូចជាបានអភិវឌ្ឍជំនាញភាសារបស់គេ។
- ល្បែងលេង ដូចជាលេង អ៊ុមភ័ក់អ៊ី និងលេងបិទពួន គឺមានភាពរីករាយចំពោះ រដ្ឋានៅក្នុងជីវិតដំបូងរបស់គាត់ ដែលជួយគាត់អភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម និងសម្របសម្រួលចលនា។
- ចេញទៅដើរលេងនៅខាងក្រៅជាប្រចាំ ដូចជា ទៅកន្លែងសួនទឹក ជួយឲ្យរដ្ឋាផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ថ្មីៗ ទទួលបានជំនាញចលនា ក៏ដូចជារៀនសូត្រពីពិភពខាងក្រៅនៅជុំវិញខ្លួនគាត់។

សហការផលិតដោយ

ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ (ខ): សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ និងពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព

- ចំណាយពេលជាមួយគ្នា ដោយរីករាយជាទៀងទាត់ (ពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព) ដោយមានការចូលរួមជាមួយ និងកូនរបស់ពួកគាត់ ក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយមានភាពសប្បាយរីករាយទាំងអស់គ្នា(ពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព) ឪពុកម្តាយអាចកាត់ បន្ថយភាពតានតឹងចិត្តរបស់ពួកគាត់ដោយខ្លួនឯង និងបង្កើនទំនាក់ទំនងប្រកបដោយក្តីស្រឡាញ់។ ពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព គឺជាពេលវេលាដែលឪពុកម្តាយចំណាយពេលជាមួយកូនរបស់គាត់ ដោយផ្ដោតលើការបង្កើតទំនាក់ទំនង និងភាពសប្បាយរីករាយ ដូចជាការអានសៀវភៅរួមគ្នា លេងល្បែង ឬដើរលេងខាងក្រៅ ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- ដាក់កាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃជារូបភាព យកទៅបិទនៅក្នុងបន្ទប់របស់រដ្ឋា ដែលងាយស្រួលនិយាយជាមួយគាត់អំពីសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់។ នេះជាវិធីប្រសើរបំផុត ដើម្បីជួយគាត់យល់ពីសកម្មភាពផ្សេងៗ និងការផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា នៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃនីមួយៗ។ ជាធម្មតាការចំណាយពេល ជាមួយរដ្ឋា គឺមានភាពសប្បាយរីករាយសម្រាប់បងស្រី ក៏ដូចជាឪពុកម្តាយរបស់គាត់ផងដែរ។ ធ្វើដូចនេះ រដ្ឋាដឹងថា សមាជិកក្រុមគ្រួសារគាត់ ស្រឡាញ់គាត់ ទទួលស្គាល់ និងឲ្យតម្លៃគាត់ បើទោះជាគាត់មានផលលំបាកក៏ដោយ។

នៅពេលឪពុកម្តាយ ផ្តល់ពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព កុមារអូទីស្ត្រីមានអារម្មណ៍ថា មានសុវត្ថិភាព និងការស្រឡាញ់ ដែលទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ចំពោះការអភិវឌ្ឍរបស់គេ។

របៀបប្រើបណ្ណប្រធានបទទី១: ការយល់ដឹងពីអ្វីទីស្សឹម និងការជួយអន្តរាគមន៍ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា

១. តើបណ្ណទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ៗអ្វីខ្លះ?

សន្លឹកបណ្ណទាំងនេះពន្យល់ពីអ្វីទៅជា វិបល្លាសអ្វីទីស្សឹម (ASD) រោគសញ្ញាសំខាន់ ការកត់សម្គាល់បញ្ហា និងជួយអន្តរាគមន៍ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា ការចូលរៀនដំបូងនិងជួយអន្តរាគមន៍ នៅផ្ទះ។

២. តើអ្នកណានឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីបណ្ណទាំងនេះ (ក្រុមគោលដៅ)?

ឪពុកម្តាយ គ្រូមត្តេយ្យសិក្សា បុគ្គលិកថែទាំសុខភាពបឋម បុគ្គលិកថែទាំសុខភាពតាមសហគមន៍ ប្រធានភូមិ និងឃុំ។

៣. ការជម្រាបព័ត៌មាន និងរៀបចំសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយ (ការចូលរួមពីសហគមន៍)៖

- ជ្រើសរើសទីកន្លែងស្ងាត់
- ជូនដំណឹងដល់អ្នកចូលរួមជាមុនពីទីតាំង និងគោលបំណងនៃការប្រជុំផ្សព្វផ្សាយ
- ជាការល្អ ឲ្យមានការចូលរួមពីឪពុកម្តាយដែលមានកូនអ្វីទីស្សឹមក្នុងការពិភាក្សា (ជាអ្នកដឹកនាំក្រុមមិត្តភក្តិ)
- ជូនដំណឹងដល់ប្រធានភូមិ និងឃុំ ពីគោលបំណង និងទទួលបានការយល់ព្រមសម្រាប់ការប្រជុំផ្សព្វផ្សាយ

៤. របៀបប្រើកាតទាំងនេះ (ដំណើរការទំនាក់ទំនងផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយា)

- ចំនួនអ្នកចូលរួមពី ១០ ទៅ ១៥នាក់ ជាចំនួនល្អ
- ជាការប្រសើរ ត្រូវមានកាតពីរឈុត ក្នុងករណីមានដែលមនុស្សច្រើនចូលរួម
- ចែកកាតម្នាក់មួយសន្លឹក
- ទុកពេលឱ្យពួកគាត់អានដោយខ្លួនឯង មុនពេលចាប់ផ្តើមការពិភាក្សា

៥. ប្រធានបទនៅក្នុងឈុតកាត កម្រិតលេខ ១ (មាតិកា)៖

- បណ្ណលេខ១: តើអ្វីទៅជាអ្វីទីស្សឹម?
- បណ្ណលេខ២: សញ្ញា និងរោគសញ្ញានៃអ្វីទីស្សឹម?

- បណ្ណាល័យ៣: ការកត់សម្គាល់បញ្ហាឲ្យបានទាន់ពេលវេលា
- បណ្ណាល័យ៤: អូឌីស៊ីរូម ជាវិបល្លាសការអភិវឌ្ឍខ្លួនក្បាល និងមិនមែនជាជំងឺនោះទេ
- បណ្ណាល័យ៥: ប្រភេទនៃបញ្ហាបន្ថែម (បញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ)
- បណ្ណាល័យ៦: មិនមានការព្យាបាលនោះទេ ប៉ុន្តែអាចជួយបាន
- បណ្ណាល័យ៧: ការជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការលេង
- បណ្ណាល័យ៨: អ្នកព្យាបាលច្រើនជាងម្នាក់ចូលរួម
- បណ្ណាល័យ៩: សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ និងពេលវេលាប្រកបដោយគុណភាព

៦. របៀបផ្សព្វផ្សាយ សង្ខេប និងបញ្ចប់ជំនួប (គោលការណ៍រៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈចូលរួម)៖

- សួរថា តើអ្នកចូលរួមត្រៀមខ្លួនហើយ ឬនៅ ឬត្រូវការពេលវេលាអានកាតរៀងខ្លួនបន្ថែម?
- អ្នកចូលរួមម្នាក់ៗអានបណ្ណ ឬចែករំលែកសាច់រឿងនៅលើទំព័រទីមួយ។
- អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមលើបណ្ណនីមួយៗ (បង្ហាញនៅផ្នែកខាងក្រោយ)។
- ផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការពិភាក្សា និងបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់លាស់សិនមុនទៅបណ្ណបន្ទាប់។
- ស្នើសុំឱ្យមានអ្នកចូលរួមម្នាក់សង្ខេបការពិភាក្សា។
- អ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយតបនឹងសំណួរ ផ្តល់ការបកស្រាយឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងគូសបញ្ជាក់សារអប់រំសំខាន់ៗ។
- ពេលបញ្ចប់ សូមសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសប្រធានបទ កាលបរិច្ឆេទ និងពេលវេលាសម្រាប់ការប្រជុំ ឬផ្សព្វផ្សាយលើកក្រោយទៀត។
- អ្នកសម្របសម្រួលបញ្ចប់ ដោយថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកចូលរួម។

សហការផលិតដោយ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធី ACCESS

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនង

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- អគារលេខ៧៨៨ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងត្របែក
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ
- +៨៥៥-២៣-៧២៧-៤២៨
- +៨៥៥-២៣-៧២៧-៤២៦
- info@dac.org.kh
- www.dac.org.kh
- ក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការ-Disability Action Council

មជ្ឈមណ្ឌលសុខភាពផ្លូវចិត្តកុមារ និងយុវជន (ការីតាស ម.ស.ជ.ក)

- មន្ទីរពេទ្យបង្អែកជ័យជំនះ តាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល
- +៨៥៥-២៣-៩៨៣-៣៤៨
- +៨៥៥-៩២-៨៩៥-៤៦៦
- ccamh-admin@caritascambodia.org
- caritascambodia.org
- www.CCAMH Cambodia

